

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobců a) Ing. J.V. a b) B.V.**, oba bytem N.S. 224, Ú.n.L., oba zastoupeni JUDr. Jiřím Císařem, advokátem, se sídlem Hrnčířská 55/14, 400 01 Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: Z.M.**, bytem N.S. 223, Ú.n.L., zastoupeného JUDr. Ivo Beránkem, advokátem se sídlem Na Jetelce 69/2, Praha 9 - Vysočany, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.6.2010, č.j. 40/UPS/2010-19, JID 102460/2010-KUUK/Ha,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního úřadu, ze dne 8.6.2010, č.j. 40/UPS/2010-19, JID 102460/2010-KUUK/Ha, **se pro vady řízení a nezákonnost z r u š u j e** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **13 922,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se včasnou žalobou domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.6.2010, č.j. 40/UPS/2010-19, JID 102460/2010-KUUK/Ha, jímž bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, stavební odbor (dále jen „stavební úřad“), ze dne 30.10.2009, č.j. MM/SO/S/201755/2009/Ja, kterým bylo žalobcům ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), nařízeno odstranění stavby „*Nepovolené napojení splaškové kanalizace na kanalizaci dešťovou*“ nacházející se na pozemcích parc. č. 1395/1 a 1394 v katastrálním území Neštětice, tak, že změnil původní označení stavby na „*Nepovolená*

přípojka splaškové kanalizace vč. revizní šachty a jejího propojení, umístěná na st.p.č. 1396 k.ú. Neštětice“ (dále jen „nepovolená stavba“). Dále do výroku rozhodnutí stavebního úřadu, kterým bylo nařízeno vlastníkovu stavby její odstranění, vložil doplňující informace ohledně toho, jaká konkrétní část nepovolené stavby bude odstraněna, tj. „*kanalizační přípojka v úseku, tvořeném vyústěním vnitřní kanalizace odpadních vod z koupelny – 1 m za obvodovou jihozápadní zdí, do revizní šachty ø 400 mm na st.p.č. 1396 v k.ú. Neštětice, revizní šachta ø 400 mm na st.p.č. 1396 v k.ú. Neštětice a kanalizační přípojka, propojující revizní šachtu na parcele č. 1396 v k.ú. Neštětice s kanalizační přípojkou, umístěnou na st.p.č. 1393 v k.ú. Neštětice v celé délce od šachty až ke konečné hranici mezi st.p.č. 1396 a st.p.č. 1393 v k.ú. Neštětice*“. Vedlejší ustanovení výroku rozhodnutí stavebního úřadu uvedené pod označením II., kterým byla uložena povinnost předložit technologický postup prací, žalovaný zrušil. Vedlejší ustanovení výroku rozhodnutí stavebního úřadu uvedené pod označením IV., podmínku 1 nahradil žalovaný zcela novým výrokem ve znění: „*Stavba bude odstraněna do 20 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*“. Vedlejší ustanovení výroku rozhodnutí stavebního úřadu uvedené pod označením IV., doplnil o podmínku 5 ve znění: „*Po odstranění stavby nepovoleného propojení šachty s kanalizační přípojkou, umístěnou na st.p.č. 1393 k.ú. Neštětice (ve vlastnictví manž. M.), bude na hranici pozemku p.p.č. 1396 k.ú. Neštětice provedeno zaslepení vtoku do přípojky na st.p.č. 1393 k.ú. Neštětice tak, aby žádným způsobem nedocházelo k nepovolenému odvádění odpadních vod ze stavby a pozemků st.p.č. 1396 a p.p.č. 1395/1 k.ú. Neštětice (ve vlastnictví manž. V.) do přípojky umístěné na pozemku st.p.č. 1393 k.ú. Neštětice*“. Vedlejší ustanovení výroku rozhodnutí stavebního úřadu uvedené pod označením IV., doplnil o podmínku 6. Ve znění: „*Nepovolená stavba kanalizační přípojky může být odstraněna svépomocí, pokud její vlastníci zajistí provádění stavebního dozoru nad bouracími pracemi*“. Žalovaný dále zrušil výrok V. rozhodnutí stavebního úřadu, jímž byl v souladu s ustanovením § 85 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), vyloučen odkladný účinek odvolání.

Žalobci v žalobě uvedli, že předmětnou žalobou rozhodnutí žalovaného napadají v celém rozsahu, neboť toto rozhodnutí pokládají za nezákonné, věcně i formálně nesprávné a zároveň i za nepřezkoumatelné.

Žalobci namítali, že žalovaný změnou názvu nepovolené stavby rozhodl o předmětu řízení, o němž nebylo správní řízení vůbec zahájeno, a o němž ani nerozhodoval stavební úřad. Dle žalobců bylo správní řízení zahájeno dne 29.9.2009, kdy předmětem tohoto správního řízení bylo odstranění stavby „*Napojení splaškové kanalizace na kanalizaci dešťovou*“, přičemž o takto označené stavbě rozhodl stavební úřad, nikoliv však již žalovaný, který dotýcnou stavbu oproti stavebnímu úřadu označil odlišně, a to jako „*Nepovolená přípojka splaškové kanalizace vč. revizní šachty a jejího propojení, umístěná na st.p.č. 1396 k.ú. Neštětice*“. Dle žalobců žalovaný tímto postupem rozšířil jeho rozhodnutí nejen o revizní šachtu a její propojení, ale současně tuto stavbu umístil i na pozemek st.p.č. 1396 v k.ú. Neštětice, když správní řízení bylo zahájeno toliko ohledně stavby nacházející se výhradně na pozemcích p.č. 1395/1 a 1394 v k.ú. Neštětice. S ohledem na tuto skutečnost mají žalobci za to, že žalovaný v odvolacím řízení vymezil předmět řízení zcela odlišně od rozhodnutí stavebního úřadu, resp. od oznámení o zahájení správního řízení, čímž měl žalovaný v rámci odvolacího řízení nezákonně rozhodnout o jiném předmětu řízení.

Dále žalobci namítali, že žalovaný změnil rozhodnutí stavebního úřadu, aniž by pro takovou změnu byly splněny zákonné předpoklady dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c)

správního řádu a dle ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu. Dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu totiž nemůže odvolací orgán provést změnu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pokud by tím některému z účastníků řízení, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat a dle ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu nemůže odvolací orgán změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. Žalobci jsou přesvědčeni, že žalovaný v jejich neprospěch porušil obě zmíněná ustanovení správního řádu. Porušení ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu žalobci spatřují ve skutečnosti, že žalovaný uložil žalobcům mimo jiné i odstranění revizní šachty a jejího propojení, jakož i stavby stojící na pozemku st.p.č. 1396 v k.ú. Neštěmice, ačkoliv v prvostupňovém rozhodnutí o takovýchto povinnostech nebylo vůbec rozhodováno. Dle žalobců se tak jedná o nové povinnosti uložené až druhostupňovým rozhodnutím, čímž byla žalobcům ze strany žalovaného odňata možnost podat proti nově vymezenému odstranění stavby odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím rovněž doplnil do rozhodnutí další podmínky ukládající žalobcům povinnosti, a to opět bez možnosti žalobců podat v této záležitosti odvolání. Dle žalobců žalovaný tímto také porušil ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu, když změnil napadené rozhodnutí v neprospěch žalobců, přestože proti tomuto rozhodnutí podali odvolání toliko žalobci. V neprospěch žalobců dle jejich názoru hovoří skutečnost, že žalobcům byla zkrácena lhůta pro odstranění nepovolené stavby z 60 dnů ode dne nabytí právní moci (příslušného) rozhodnutí na 20 dnů.

Žalobci rovněž namítali, že došlo k porušení ustanovení § 93 odst. 1 správního řádu, podle kterého se, není-li stanoveno jinak, pro řízení o odvolání obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI, VII části druhé správního řádu. Žalobci mají za to, že žalovaný sice postupoval dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, když jim před vydáním napadeného rozhodnutí v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu umožnil se vyjádřit k podkladům nově pořízeným žalovaným, nicméně s ohledem na rozsah doplněného dokazování jsou žalobci přesvědčeni, že žalovaný tímto postupem zcela nahradil činnost stavebního úřadu a tím jim odňal možnost se odvolat. Z tohoto důvodu v tomto postupu žalovaného žalobci shledávají porušení ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalobci dále uvedli, že žalovaný též porušil ustanovení správního řádu vztahující se k dokazování. Konkrétně měl žalovaný porušit ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu tím, že žalobci nebyli vyrozuměni o výsledku svědkyně J.K. a neměli tak možnost klást jí otázky. Žalobci také poukázali na porušení ustanovení § 56 věta třetí správního řádu ze strany žalovaného, jelikož nebyli vyrozuměni o zamýšleném ustanovení znalce Ing. P. a příbrání geodeta Ing. M. a neměli možnost se zúčastnit geodetického zaměření a kamerového průzkumu, který byl dle znalce prováděn dne 29.3.2010 společností Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. Dle žalobců totiž porušení ustanovení správního řádu o dokazování nemůže být nahrazeno dodržením ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Nadto žalobci ještě doplnili, že žalovaný svým postupem v rámci odvolacího řízení ani ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu nedodržel zcela, když v rozporu s tímto ustanovením správního řádu neseznámil žalobce s dotazem směřovaným na Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. a jejich odpovědi vztahující se k tomu, zda součástí přihlášky napojení na veřejnou kanalizaci v roce 1973 byl situační výkres či popis připojení domu.

Konečně žalobci rovněž namítali neúplnost a nesprávnost skutkových zjištění, nesprávné hodnocení důkazů a nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu, neboť obě tato rozhodnutí provedené důkazy nehodnotí, ale

toliko obsah důkazů popisují. K tomu žalobci dále uvedli, že pokud si důkazy odporují, žalovaný tyto rozpory ponechává bez povšimnutí (viz výpověď svědkyně J.K., která má být v rozporu s listinou Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. o napojení přípojky ode dne 15.8.1973). Dle žalobců je rozhodnutí stavebního úřadu zcela nepřezkoumatelné, neboť jen potvrzuje jejich porušení právní povinnosti, když žalobci se v daném stavu stali pouze vlastníky nemovitosti a současně žádnou povinnost neporušili, přičemž žalobci vychází z toho, že přípojka je řádně napojena již ode dne 15.8.1973. Dle žalobců žalovaný a ani stavební úřad v jejich rozhodnutích nedostáli požadavkům kladeným na odůvodnění rozhodnutí dle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, když obě rozhodnutí dle žalobců postrádají úvahy, kterými se žalovaný a stavební úřad řídili při hodnocení podkladů pro jejich rozhodnutí, jakož i v těchto rozhodnutích nejsou informace o tom, jak se tyto orgány vypořádaly s námitkami a návrhy žalobců. Dle žalobců se žalovaný ani nezabýval sedmi body, jimiž odůvodnili odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, a zcela jednostranně hodnotil důkazy nově opatřené v rámci odvolacího řízení.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

K námitce týkající se změny názvu stavby „*Nepovolené napojení splaškové kanalizace na kanalizaci dešťovou*“, která se měla nacházet na pozemcích parc.č. 1395/1 a 1394 v katastrálním území Neštětice, žalovaný uvedl, že tento název stavby, jenž byl použit stavebním úřadem, byl v rámci odvolacího řízení žalovaným vzhledem k chybně označeným parcelním číslům dotčených pozemků shledán nepřesným. A to především z důvodu, že název stavby obsahoval výčet pozemkových parcel, na kterých se předmětná stavba, tj. kanalizace, nenacházela. Dle žalovaného však od počátku správního řízení nebylo sporu, na jakém pozemku se „fyzicky“ tato stavba nacházela, tj. na pozemku st.p.č. 1396 v katastrálním území Neštětice. Dle žalovaného tato skutečnost vyplývá z katastrální mapy, neboť nepovolená stavba odvádí splaškové vody z domu stojícím na pozemku st.p.č. 1396. Vzhledem k této skutečnosti má žalovaný za to, že v napadeném rozhodnutí toliko v názvu nepovolené stavby přesně identifikovali pozemkovou parcelu dotčenou dotyčnou nepovolenou stavbou, že postupoval v souladu se stavem pozemků dle evidence v katastru nemovitostí, jakož i s tím, na jakém pozemku žalobci realizovali nepovolenou stavbu. Nadto žalovaný doplnil, že v odvolacím řízení nepovolenou stavbu na pozemek st.p.č. 1396 neumístil, neboť v řízení o odstranění stavby se takováto stavba neumísťuje, neboť již byla nedovolenou činností žalobců umístěna. Dle žalovaného bylo naopak povinností správního orgánu přesně stanovit polohu nepovolené stavby, což žalovaný změnou výroku učinil. Žalovaný dále uvedl, že nelze přisvědčit argumentaci žalobců, že by změnou názvu stavby bylo rozhodováno o předmětu řízení odlišného od předmětu řízení, o němž bylo vedeno správní řízení stavebním úřadem. Dle žalovaného totiž stavební úřad v názvu předmětné stavby dostatečným způsobem nerozlišil, která část této stavby, jakožto nepovolené stavby, musí být odstraněna. Stavební úřad dle žalovaného nezohlednil skutečnost, že část předmětné stavby je dle ustanovení § 2 odst. 7 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vnitřní kanalizací, která dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) bodu 2. stavebního zákona nevyžaduje stavební povolení a ani ohlášení. Z tohoto důvodu žalovaný upravil název stavby tak, aby nade vší pochybnost bylo nařízeno odstranění pouze těch částí nepovolené stavby, který by, pokud by byly řádně oznámeny

stavebnímu úřadu, povolení vyžadovaly. S ohledem na požadavek určitosti, jednoznačnosti výroku rozhodnutí žalovaný stanovil rozsah všech nepovolených částí stavby způsobem, že nepovolenou stavbu definoval po jejích jednotlivých částech. Žalovaný je rovněž přesvědčen, že změnou názvu nepovolené stavby nebyl předmět správního řízení rozšířen, tudíž tímto postupem nemohl porušit ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaný totiž změnou rozhodnutí žalobcům neuložil novou povinnost, kterou by jim přivodil ztrátu možnosti odvolání. O povinnosti odstranit stavbu totiž rozhodl stavební úřad a žalovaný v rámci odvolacího řízení z důvodu hospodárnosti a rychlosti správního řízení toliko upřesnil přesné vymezení této povinnosti. Vzhledem k této skutečnosti nelze dle žalovaného tvrdit, že by tímto postupem bylo porušeno ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu v tom směru, že by rozhodnutí stavebního úřadu bylo změněno v neprospěch žalobců. Žalovaný má naopak za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s ustanovením § 90 odst. 3 správního řádu, neboť předmětné ustanovení správního řádu umožňuje změna rozhodnutí správního orgánu I. stupně v případě rozporu s právními předpisy – v souzené věci bylo rozhodnutí stavebního úřadu v rozporu s ustanovením § 85 odst. 2 písm. b) správního řádu ve spojení se stanovením lhůty vykonatelnosti tohoto rozhodnutí.

K žalobním námitkám žalobců ohledně doplnění dokazování žalovaný uvedl, že tvrzení žalobců, že nebyli informováni o záměru stavebního úřadu ustanovit znalcem Ing. Plichtu, není pravdivé. Ustanovení znalce bylo dle žalovaného žalobcům řádně oznámeno přípisem ze dne 8.3.2010, přičemž správní spis rovněž obsahuje doklad o jeho převzetí žalobci. Dále žalovaný konstatoval, že geodetické zaměření kanalizační přípojky a kamerový průzkum provedený pracovníky Severočeských vodovodů a kanalizací a.s. a prohlídka nemovitostí byly pouze podklady pro vyhotovení znaleckého posudku, které si opatřoval znalec a nikoli podklady opatřované správním orgánem v rámci dokazování ve správním řízení. Důvody pro ustanovení znalce pak byly žalovaným rozebrány v žalobou napadeném rozhodnutí. Podle žalovaného byli žalobci přípisem ze dne 4.5.2010 řádně vyrozuměni o vyhotovení znaleckého posudku, přičemž možnosti seznámit se s tímto znaleckým posudkem žalobci využili v rámci nahlížení do spisu, což dokládá úřední záznam o nahlédnutí do spisu, přesto se k jeho obsahu (výsledkům) v průběhu odvolacího řízení nikterak nevyjádřili.

K námitce žalobců, že nebyli ve smyslu ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu informováni o výsledku svědka, čímž jim měla být odepřena možnost položení otázek, lze dle žalovaného konstatovat, že žalobci byli o tomto novém podkladu vyrozuměni přípisem ze dne 5.5.2010. Opětovně měli možnost se s tím pokladem seznámit, o čemž svědčí úřední záznam o nahlédnutí do spisu. Žalobci se však ani v tomto případě k tomuto důkazu v průběhu odvolacího řízení nikterak nevyjádřili. Žalovaný ohledně výpovědi svědkyně Jany Krejčové ze dne 19.4.2010, jež se týkala existence žumpy v květnu roku 2001, uvedl, že předmětnou výpověď nepovažoval za svědeckou výpověď ve smyslu správního řádu, a teda za stěžejní důkaz, který by odůvodňoval jeho žalobou napadené rozhodnutí. Dle žalovaného byla „svědecká výpověď“ pouze stvrzením čestného prohlášení svědkyně J.K. ze dne 21.7.2009, které žalovaný obdržel v rámci jiného správního řízení. Toto správní řízení však věcně souviselo se správním řízením, jež se uskutečnilo v projednávané věci, neboť se týkalo stížností manželů M. na postup stavebního úřadu při řešení jejich žádosti o omezení prosakování dešťové vody z pozemku žalobců na pozemek ve vlastnictví manželů M. V rámci tohoto druhého správního řízení bylo žalovaným z písemného vyjádření žalobce a) ze dne 18.6.2009 zjištěno, že „Žumpa objevená při opravách byla již mimo provoz“. Následně žalovaný obdržel

vyjádření manželů M. ze dne 24.7.2009, jehož součástí bylo také čestné prohlášení svědkyně J.K. ze dne 21.7.2009, které se svým obsahem shodovalo se svědeckou výpovědí J.K. ze dne 19.4.2010. Na základě těchto skutečností žalovaný uzavřel, že žalobci existenci žumpy nepopírají, a tudíž výpověď svědkyně J.K. ohledně toho, že objekt byl odkanalizován přes žumpu, nelze dle žalovaného označit za nový fakt, který by žalobcům nebyl znám. Žalovaný si v tomto kontextu na základě telefonického předvolání u svědkyně J.K. pouze ověřil skutečnost, která vyšla najevo v onom druhém správním řízení vedeném ohledně stížnosti manželů M. na postup stavebního úřadu ve věci prosakování dešťové vody z pozemku žalobců na jejich pozemek.

Závěrem žalovaný doplnil, že nelze přisvědčit ani čtvrtému žalobnímu důvodu, když žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí je odůvodněno dostatečným způsobem, a tudíž nelze hovořit o jeho nepřezkoumatelnosti z důvodu absence úvah, kterými se žalovaný řídil při hodnocení důkazů. Žalovaný rovněž považoval za nezbytné zdůraznit, že žalobci v průběhu správního řízení nikterak neprokázali, že nepovolená stavba je stávající povolenou stavbou. Vzhledem k této skutečnosti nebylo možno dle žalovaného rozhodnout jinak, než nařídit odstranění nepovolené stavby.

Z.M. jako osoba zúčastněná na řízení se k podané žalobě písemně nijak nevyjádřil.

Při jednání soudu právní zástupce žalobců přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Zdůraznil, že žalovaný v rámci odvolacího řízení se zabýval jiným předmětem řízení, který navíc rozšířil o odstranění revizní šachty. Rovněž poukázal na změnu a rozšíření podmínek, za jakých mělo dojít k odstranění stavby. Zejména poukázal na zkrácení lhůty k odstranění stavby. Dle právního zástupce žalobců v důsledku těchto skutečností neměli žalobci možnost brojit proti novým skutečnostem odvoláním. Dále zdůraznil, že žalobci nebyli vyrozuměni o výsledku svědkyně K. Namítl rovněž, že žalobce nehodnotil dostatečně jednotlivé důkazy. V důsledku této skutečnosti je dle právního zástupce žalobců žalobou napadené rozhodnutí zjevně zatíženo nepřezkoumatelností. Dále poukázal na skutečnost, že předmětná kanalizační přípojka je v daném místě umístěna již od roku 1973, přičemž žalobci neporušují ani neporušili žádnou právní povinnost. Rovněž uvedl, že problémy v sousední budově mohly být odstraněny, pokud by došlo k vyčištění ucpané odvodní roury s tím, že skutečnost, že odpadní roury byly ucpané, prokazatelně vyplynula ze správního řízení.

Při tomtéž jednání soudu se pověřený pracovník žalovaného plně odkázal na písemné vyjádření k žalobě a navrhl zamítnutí předmětné žaloby.

Právní zástupce Z.M., jako osoby zúčastněné na řízení, k věci uvedl, že nedůvodnost žaloby dokládá znalecký posudek Ing. P. založený ve správním spise. Nedůvodnost žaloby z věcného hlediska dle jeho názoru dokládá i znalecký posudek z roku 2010, který si nechal Z.M. vyhotovit sám a který dokumentuje stav podmáčenosti jeho nemovitosti. Dle jeho názoru je z tohoto posudku zřejmé, že je dán veřejný zájem na tom, aby kanalizační přípojka žalobců přestala poškozovat sousední nemovitosti.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází

z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobci namítali ve své žalobě, že v žalobou napadeném rozhodnutí jsou jednotlivé důkazy správním orgánem pouze konstatovány, ale nejsou ze strany správního orgánu hodnoceny. V tomto směru shledal soud námitku nepřezkoumatelnosti jako nedůvodnou. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dle soudu vyplývá (zejména ze str. 5 poslední odstavce, strany 6 a strany 7), na základě jakých důkazů správní orgán ke svému rozhodnutí dospěl a jak jednotlivé důkazy provedené ve správním řízení hodnotil, a to i v jejich vzájemné souvislosti. Dále žalobci namítali nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí z důvodu, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. V předmětné věci bylo nejdříve podáno blanketní odvolání, které bylo následně doplněno přípisem ze strany Ing. V. Dle názoru soudu doplnění nelze vyhodnotit jako sedm samostatných odvolacích námitek. Z uvedeného doplnění dle soudu vyplývala podstatná námitka Ing. V., že předmětná stavba není novou stavbou, kterou by vyhotovil on jako stavebník, ale že jde o stavbu, která byla vyhotovena již v minulosti nejspíše při výstavbě samotných obytných domů. S touto námitkou se dle názoru soudu žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí řádně zabýval.

Soud proto dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.

K námitce týkající se změny předmětu řízení v průběhu odvolacího řízení uvádí soud následující. Předmětem řízení v řízení před prvostupňovým orgánem byla dle oznámení o zahájení řízení ze dne 29.9.2009, č.j. MM/SO/S/191904/2009/Ja, stavba „Nepovolené napojení splaškové kanalizace na kanalizaci dešťovou“ na pozemku p.č. 1395/1 a 1394 v k.ú. Neštěmice. Takto vymezenou stavbu rovněž uložil prvostupňový orgán žalobcům rozhodnutím ze dne 30.10.2009, č.j. MM/SO/S/201755/2009/Ja, odstranit. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v rámci správního řízení nebylo vůbec zjišťováno, kudy předmětná kanalizace vede a kam a jakým způsobem je napojena na kanalizační řad.

Žalobou napadeným rozhodnutím bylo označení předmětné stavby změněno tak, že předmětem řízení byla „Nepovolená přípojka splaškové kanalizace včetně revizní šachty a jejího propojení, umístěná na st.p.č. 1396 v k.ú. Neštěmice“.

Otázkou totožnosti předmětu řízení se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 31.3.2010, č.j. 1 Afs 58/2009-541, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 2119/2010. V tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmět řízení musí být v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, co je předmětem řízení, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit. Dále Nejvyšší správní soud konstatoval, že správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení; upřesněním předmětu řízení

nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Rovněž dle Nejvyššího správního soudu musí správní orgán s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit.

V daném konkrétním případě předmětem prvostupňového řízení mělo být napojení splaškové kanalizace na kanalizaci dešťovou nacházející se na parcelách č. 1395/1 a 1394. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí změnil předmět řízení nejen co do jeho umístění, ale i co do jeho věcného vymezení, neboť změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že předmětem řízení je stavba na st.p.č. 1396 v k.ú. Neštětice a kromě samotné přípojky uložil žalobcům odstranit i revizní šachtu nacházející se rovněž na citované stavební parcele. O uvedené změně předmětu řízení účastníky řízení žalovaný v průběhu odvolacího řízení nijak nevyrozuměl a nedal jim možnost jakkoli se k uvedené změně předmětu řízení vyjádřit. Vzhledem ke skutečnosti, že ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že v rámci prvostupňového řízení nebylo umístění sporné stavby nijak blíže zjišťováno, nemohli účastníci předmětného odvolacího řízení ani z obsahu správního spisu dovodit, že se v případě kanalizace na parcelách p.č. 1395/1 a 1394 v k.ú. Neštětice a kanalizační přípojky na st.p.č. 1396 v k.ú. Neštětice jedná stále o totožnou stavbu, jak to dovodil žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Dle názoru soudu došlo v daném případě rovněž i k věcnému rozšíření předmětu řízení, když oproti původně v prvoinstančním řízení projednávaném napojení splaškové kanalizace žalovaný stanovil jako předmět řízení nejen přípojku, ale i revizní šachtu.

Uvedeným postupem dle soudu žalovaný poškodil procesní práva žalobců a značně jim ztížil možnost řádně uplatňovat kroky k jejich obraně. V uvedeném postupu žalovaného tedy soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

K námitce, v níž poukazovali žalobci na skutečnost, že bylo v dané věci postupováno ze strany žalovaného dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a § 90 odst. 3 správního řádu soud uvádí následující. Žalobci namítají, že v důsledku změny výroku provedené žalobou napadeným rozhodnutím utrpěli újmu z důvodu ztráty možnosti se odvolat a že žalobou napadené rozhodnutí bylo změněno k jejich újmě uložením nových podmínek, ačkoli odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podali pouze oni.

Problematika této otázky úzce souvisí s otázkou vymezení předmětu řízení řešenou výše. Posouzení dané otázky totiž závisí na skutečnosti, zda nové vymezení předmětu řízení je pouze zpřesněním předmětu řízení a odstraněním nepřesnosti prvoinstančního orgánu, jak tvrdí žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, či zda v rámci odvolacího řízení vyšlo najevo, že je nutno v dané věci projednat skutečnosti týkající se jiné stavby či jiného rozsahu stavby. Pokud by totiž šlo o pouhé zpřesnění předmětu řízení a výroku prvostupňového rozhodnutí, nedošlo by dle soudu k poškození práv účastníků řízení, neboť jak dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14.4.2009, č.j. 8 Afs 15/2007-75, zásada dvojinstančnosti znamená, že „řízení probíhá ve dvou stupních (instancích), že tedy řízení a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podléhá kontrole odvolacího orgánu, nikoliv, že každý závěr musí být vždy vysloven jednou instancí a vždy prověřen a akceptován instancí vyšší. Dvojinstančnost totiž zajišťuje nejen dvojí posouzení věci, ale je také cestou k nápravě a odstranění vad, které se vyskytly v řízení před prvním stupněm.“ Pokud by však v rámci odvolacího řízení vyšlo najevo, že předmětem řízení má být jiná stavba, případně jiný

rozsah stavby než bylo projednáváno v řízení před prvoinstančním správním orgánem, nepřicházel by dle soudu v dané věci v úvahu postup dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a nezbylo by než postupovat dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, tedy prvoinstanční rozhodnutí zrušit a věc vrátit orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

Vzhledem k již výše uvedené procesní vadě, kdy nebyla dána možnost účastníkům řízení vyjádřit se ke změně vymezení předmětu řízení, nebyla tato otázka v rámci správního řízení s účastníky řízení projednána a nebyla tedy postavena na jisto. Otázka důvodu změny vymezení předmětu řízení v odvolacím řízení tedy nebyla ještě v rámci správního řízení řešena, a proto se soud s odkazem na subsidiaritu soudního přezkumu v rámci správního soudnictví k této námitce dále nebude vyjadřovat.

K námitce žalobců, že žalobou napadeným rozhodnutím došlo ke změně prvostupňového rozhodnutí v neprospěch žalobců tím, že jim byla zkrácena lhůta pro odstranění stavby z 60 dnů ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí na 20 dnů ode dne právní moci prvostupňového rozhodnutí, soud uvádí následující. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí trval na tom, že uvedenou změnou současně se zrušením výroku, kterým byl vyloučen odkladný účinek odvolání, nezasáhl negativně do práv žalobců, ale pouze odstranil vnitřní rozpor prvostupňového rozhodnutí, kdy v případě předběžné vykonatelnosti rozhodnutí by museli žalobci odstranit stavbu bez ohledu na podaný opravný prostředek i když jim byla stanovena lhůta vázaná na nabytí právní moci rozhodnutí.

S tímto závěrem se soud neztotožnil. Přestože v prvostupňovém rozhodnutí byl vyloučen odkladný účinek opravného prostředku, stále byla lhůta pro odstranění stavby vázaná na lhůtu počínající plynout od právní moci prvostupňového rozhodnutí. Žalobci tedy měli povinnost odstranit předmětnou stavbu, přestože podali řádný opravný prostředek, ale lhůta pro odstranění stavby jim nemohla uplynout dříve, než 60 dnů od právní moci rozhodnutí. Pokud by tedy po celou dobu trvání odvolacího řízení byli nečinní, nedošlo by z jejich strany k porušení povinnosti uložené jim výrokem prvostupňového rozhodnutí. Změnou rozhodnutí, kterou žalobcům byla zkrácena lhůta pro odstranění předmětné stavby, tak dle soudu došlo ke změně prvostupňového rozhodnutí v jejich neprospěch, neboť vzato objektivně i přes zrušení výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání byla žalobcům zkrácena lhůta, ve které musí předmětnou stavbu odstranit.

V ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu je výslovně uvedeno, že odvolací orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. V daném případě odvolání podali pouze žalobci, jejichž zájmy v řízení jsou shodné a z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by k uvedené změně došlo za účelem odstranění rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem. Za tohoto stavu nesměl správní orgán změnit prvostupňové rozhodnutí v neprospěch žalobců. Avšak jak bylo výše uvedeno, žalovaný tak učinil. V této skutečnosti spatřuje soud nezákonnost ve smyslu § 78 s.ř.s.

Dále žalobci namítali porušení ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ze strany žalovaného tím, že v předmětné věci prováděl masivní dokazování a tím prakticky nahradil činnost prvostupňového orgánu. K této námitce soud uvádí, že ji vyhodnotil jako nedůvodnou, neboť žádným zákonným ustanovením není omezen rozsah dokazování, které může správní orgán činit v rámci odvolacího řízení. Výše uvedené ustanovení se vymezuje pouze k výroku rozhodnutí, kterým se mění prvostupňové rozhodnutí, a to tak, že je

nepřípustné provést rozhodnutím v odvolacím řízení změnu prvostupňového rozhodnutí, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat. Samotným masivním dokazováním v odvolacím řízení tedy nemohlo dojít k porušení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Dále žalobci namítali skutečnost, že nebyli vyrozuměni o přibrání geodeta Ing. M. a neměli možnost účastnit se zaměření a kamerového průzkumu, který byl dle údajů uvedených ve znaleckém posudku prováděn společností Severočeské vodovody a kanalizace dne 29.3.2010. Tyto námitky vyhodnotil soud jako nedůvodné, neboť nešlo o samostatné úkony směřující k zajištění podkladů správním orgánem k vydání rozhodnutí ve správním řízení, ale šlo o opatřování podkladů ze strany přibraného znalce v oboru, které byly následně zpracovány a vyhodnoceny v samotném znaleckém posudku. Důkazem pak byl znalecký posudek. Pokud by účastníci chtěli znevěrohodnit podklady získané znalcem, mohli v rámci správního řízení navrhnout provedení místního šetření či nechání vyhotovení zaměření stavby jako důkazu ve správním řízení. S obsahem samotného znaleckého posudku včetně podkladů, které si nechal znalec vyhotovit, měli účastníci možnost seznámit se v rámci odvolacího řízení.

Tuto námitku tedy vyhodnotil soud jako nedůvodnou.

Dále žalobci namítali porušení jejich procesních práv v rámci dokazování spočívající v tom, že nebyli vyrozuměni o ustanovení znalce Ing. P. K tomu uvádí soud následující. V soudu předloženém správním spise je založeno oznámení o ustanovení soudního znalce ze dne 8.3.2010, č.j. 40/UPS/2010/5, JID 41989/2009/KUUK/Mik. U tohoto oznámení jsou přiloženy doručky, ze kterých vyplývá, že toto oznámení bylo doručeno žalobcům dne 15.3.2010. Ovšem žalobci byli v předmětném správním řízení zastoupeni na základě plných mocí ze dne 7.10.2009 JUDr. Jiřím Císařem. Předmětné plné moci byly předloženy správním orgánům současně s odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí. Uvedené oznámení bylo tedy doručováno přímo žalobcům, a to i přes řádně doložené zmocnění JUDr. Jiřího Císaře pro dané správní řízení.

Soud konstatuje, že v doručování uvedeného oznámení přímo žalobcům bez přihlédnutí ke skutečnosti, že byli na základě řádně předložených plných mocí zastoupeni v daném správním řízení právním zástupcem, spatřuje soud vadu řízení. Ovšem s ohledem na skutečnost, že předmětné oznámení se dostalo do sféry vlivu žalobců a následně se s ním mohl jejich právní zástupce seznámit v rámci nahlížení do spisu, ke kterému z jeho strany došlo dne 10.5.2010, považuje tuto vadu řízení soud za vadu, která nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Dále žalobci namítali porušení jejich práv v průběhu odvolacího řízení v důsledku porušení § 36 odst. 3 správního řádu spočívající v tom, že žalobci nebyli seznámeni s dotazem na Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. a jejich odpovědi vztahující se k tomu, zda součástí přihlášky napojení na veřejnou kanalizaci v roce 1973 byl situační výkres či popis připojení domu. Po zevrubném přezkoumání obsahu předloženého správního spisu a porovnání obsahu správního spisu se soupisem dokumentů obsažených ve správním spise vyhotoveným žalovaným dospěl soud k závěru, že s uvedeným dotazem a odpovědí společnosti Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. nebyli žalobci v rámci odvolacího řízení

skutečně seznámeni, neboť uvedené listiny vůbec nejsou součástí správního spisu, ačkoli na tyto doklady žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí odkazuje.

V této skutečnosti soud shledal podstatnou vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ žalobou napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise.

Žalobci rovněž namítali, že nebyli vyrozuměni o výsledku svědkyně J.K. a neměli možnost klást jí otázky. Žalovaný tuto skutečnost nijak nepopírá. Rovněž z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobci nebyli vyrozuměni o výsledku uvedené svědkyně a tento výslech byl proveden bez jejich přítomnosti. Ve vyjádření k žalobě uvedl žalovaný, že výpověď J.K. ze dne 19.4.2010 nepovažuje za svědeckou výpověď ve smyslu správního řádu a tedy za takový stěžejní důkaz, který by odůvodňoval jeho rozhodnutí. Dle názoru soudu však je v rozporu s tímto tvrzením jak obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde je na straně 6 odůvodnění výslovně uvedeno, že „... ze svědecké výpovědi paní K. vyplynulo, že do května 2001, tedy do doby jejího pobytu v uvedeném č.p. 224 byla za domem č.p. 224 funkční žumpa, která byla vyvážena fekálním vozem přes garáž...“, tak i samotný obsah správního spisu, kde je založen protokol o výsledku svědkyně J.K. sepsaný dne 19.4.2010.

Soud dospěl k závěru, že jak formou tak i obsahem se v daném případě zcela jednoznačně jednalo o důkaz prováděný svědeckou výpovědí paní J.K. Žalobci nebyli o provedení důkazu svědeckou výpovědí mimo ústní jednání v rozporu s ustanovením § 51 odst. 2 správního řádu vyrozuměni. Tímto postupem byli podstatným způsobem zkráceni na svých procesních právech tím, že se dané svědecké výpovědi nemohli účastnit a že jim nebylo umožněno klást svědkovi otázky. Toto podstatné procesní pochybení žalovaného nemůže zhojit skutečnost, že následně zaslal žalovaný žalobcům vyrozumění o nových podkladech pro rozhodnutí, kde uvedl, že předmětný výslech svědkyně proběhl a žalobci mají možnost se s ním seznámit a případně se k němu vyjádřit.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že uvedeným postupem žalovaného v souvislosti s výsledkem svědkyně J.K. došlo z jeho strany k podstatnému poškození práv žalobců. V uvedené skutečnosti pak soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s.] a nezákonnost (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že v rámci správního řízení musí být vždy respektována procesní práva všech účastníků řízení.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 13 922,- Kč, která se skládá z částky 4 000,- Kč odpovídající soudnímu poplatku, z částky 4 200,- Kč za dva úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté zástupcem JUDr. Jiřím Císařem [převzetí věci a podání žaloby podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) po vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012], z částky 3 100,- Kč za jeden úkon právní pomoci poskytnutý zástupcem JUDr. Jiřím Císařem [účast na jednání dne 30.10.2013 podle § 7, § 9 odst. 3 písm.

f) a § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013] a z částky 900,- Kč za s tím související tři režijní paušály po 300,- Kč, a z částky 1 722,- Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 30. října 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová